

Π Υ Ρ Ε Ο Ε ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ναυαρίνου 8. Τηλ. 3629.769

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΜΑΡΤΙΟΣ 1981

ΕΤΟΣ Η', ΠΕΡ. Β', ΑΡ. ΦΥΛ. 60 (97) ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Υπεύθυνος εκδόσεως ΗΛ. ΚΩΝΣΤΑΣ

ΕΩΣ ΠΟΤΕ!

Δέν είναι ή πρώτη φορά, πού ή εφημερίδα μας ασχολείται μέ τό θέμα τών περιουσιών Βορειοηπειρωτών αλβανικής ύπηκοότητος, πού βρίσκονται στην 'Ελλάδα. "Ως τό 1971, πού αποκατεστάθηκαν οί διπλωματικές σχέσεις ανάμεσα στά δυο κράτη, την 'Ελλάδα καί την 'Αλβανία, ή τελευταία έθεωρείτο, ότι εφύσκειται σ' εμπόλεμη κατάσταση μέ την 'Ελλάδα από τόν καιρό τοῦ ελληνοϊταλικού πολέμου (1940 - 41), γιατί, ως γνωστόν, εκήρυξε τότε τόν πόλεμο έναντίον τών συμμάχων καί τής 'Ελλάδος. 'Αλβανικά έθελοντικά τάγματα οργανώθηκαν κι εξεπαιδευθήσαν από 'Ιταλούς αξιωματικούς κι ε πολέμησαν στο πλευρό τών 'Ιταλών έναντίον τών 'Ελλήνων, κατά τίς επιχειρήσεις τοῦ Νοεμβρίου 1940, στα ήπειρωτικά βουνά.

Γι' αὐτούς τούς λόγους οί περιουσίες τών Βορειοηπειρωτών ελληνικής καταγωγής κι αλβανικής ύπηκοότητος θεωρήθηκαν περιουσίες εχθρικού κράτους, κι ετέθηκαν υπό μεσεγγύηση τής ελληνικής κυβερνήσεως. Μετά τόν πόλεμο οί περιουσίες εξακολούθησαν νά μένουν υπό μεσεγγύηση, ώσπου νά λυθῇ τό Βορειοηπειρωτικόν ζήτημα, πού εκκρεμεί στο Συμβούλιον τών 'Υπουργών τών 'Εξωτερικών τών Συμμαχικών Δυνάμεων.

Μετά την αποκατάσταση τών διπλωματικών σχέσεων, δόθηκε από επίσημα χεῖλη ή διαβεβαίωση στην Κεντρική 'Επιτροπή Βορειοηπειρωτικού 'Αγώνος, πώς ή αποκατάσταση αὐτή οὐδόλως θά επηρεάσει τό ὅλο Βορειοηπειρωτικό θέμα. "Ομως πρό ἔτους ή ελληνική κυβέρνηση, επιθυμοῦσα νά φανῇ ἀρεστή στην 'Αλβανία καί νά βελτιώσι τίς σχέσεις ανάμεσα στα δυο κράτη, κατήργησε, επί-πάλαι βέβαια, νομοσχέδιον, μέ τό ὁποῖον ε-πρόκειτο νά ἀρθῇ ή σχέση τοῦ εμπόλεμου με-ταξὺ 'Ελλάδος καί 'Αλβανίας.

Η Κεντρική 'Επιτροπή Βορειοηπειρωτικού 'Αγώνος, μόλις ἐπληροφορήθηκε τά σχε-τικά μέ τό νομοσχέδιο τοῦτο, διεμαρτυρήθη στούς ἀρμοδίους παράγοντες, ἀφοῦ τόνισε τούς κινδύνους πού θ' ἀπέρρεαν ἀπό τήν ἀρση τοῦ εμπόλεμου, κι ἐπέτυχε τήν ἀναβολή ή μα-ταίωση τοῦ σχετικού νομοσχεδίου. 'Ασφαλῶς οί 'Αλβανοί ἐπρόκειτο νά βροῦν κερδισμένοι ἀπό ἕνα τέτοιο νομοσχέδιον, χωρίς νά τό ἀντι-λαμβάνονται «οἱ ἡμέτεροι».

Οἱ 'Αλβανοί ἐκτοτε δέν ἡσύχασαν. 'Επι-θυμῶντες νά σφετεριστοῦν τίς περιουσίες, πού ἔχουν στην 'Ελλάδα Βορειοηπειρώτες ἐλ-ληνικής ἐθνικότητος, πού διαβιοῦν στο αλβα-νικό κράτος ὡς 'Αλβανοί ὑπήκοοι, σοφίστη-καν διάφορα σατανικά σχέδια. Σύμφωνα μέ τό αλβανικό σύνταγμα, στή Λαϊκή 'Αλβανική Δημοκρατία δέν ἐπιτρέπεται ἰδιωτική περιου-σία. 'Ο... σοσιαλισμός ἀναγνωρίζει μονάχα τό κράτος ἀφεντικό. 'Επομένως οί περιουσίες τών 'Αλβανῶν ὑπηκόων, πού βρίσκονται στο

ἐξωτερικό, πρέπει μέ κάθε τρόπο νά περιέλ-θουν στο αλβανικό δημόσιο. Τό εμπόλεμο με-ταξὺ 'Αλβανίας καί 'Ελλάδος στέκεται ἐμπό-διο στούς 'Αλβανούς, νά προχωρήσουν στα σχέδια τους.

Στόχος τους νά σφετεριστοῦν τίς περιου-σίες τών Βορειοηπειρωτῶν, πού ἔχουν στην 'Ελλάδα καί ν' ἀποκόψουν κάθε δεσμό τών 'Ελλήνων, πού ζοῦν στην 'Αλβανία, μέ την 'Ελλάδα. Βορειοηπειρώτες ελληνικής καταγω-γής, πού ζοῦν στην 'Αλβανία ἔχουν ἀκίνητα στα 'Ιωάννινα, στή Λάρισα καί πρό πάντων στή Θεσσαλονίκη. Οἱ 'Αλβανικές ἀρχές ἀνα-γκάζουν τούς 'Ελληνες τής 'Αλβανίας νά ὑ-πογράφουν συμβολαιογραφικές πράξεις, μέ τίς ὁποῖες ὁρίζουν διαχειριστές τής περιου-σίας τους πρόσωπα ἐμπιστά τής αλβανικής πρεσβείας στην 'Αθήνα. 'Αναγκάζονται ἀκό-μη νά ὁρίσουν κι 'Αλβανούς διπλωματικούς ὑ-παλλήλους διαχειριστές τών περιουσιῶν τους.

Στούς τελευταίους αὐτούς ἀνήκει κι ὁ περίφημος διπλωματικός ὑπάλληλος τής αλβα-νικής πρεσβείας, ὁ σιῶκ Νικολάκη Ζίου. Μὲ τό πρόσωπον τοῦτο ἀσχολήθηκε ἐπανελλημένως ὁ 'Ηπειρωτικός τύπος, κι ἰδιαίτερα τό 'Ηπει-ρωτικόν Μέλλον, πού ἀπεκάλυψε φαρδιά -πλατιά τά «ἔργα καί ἡμέρας» τοῦ 'Αλβανοῦ διπλωμάτη.

Τώρα τελευταία ὁ ἀσύδοτος αὐτός 'Αλβα-νός διπλωμάτης ἀναπτύσσει κι ἄλλη δραστη-ριότητα, κατά τρόπον θρασύτατον, πού εἶναι ἀσυμβίβαστος μέ τήν διπλωματική του ιδιό-τητα.

ΚΩΝΣΤ. Θ. ΡΕΝΤΗ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ"

ΤΟ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ 1^{ΗΝ} ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞ. Κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ

τητα. 'Εφωδιασμένος μέ πληρεξούσια Βορειο-ηπειρωτῶν ὁ Ν. Ζίου ἐπισκέπτεται διαφόρους πόλεις καί ἐλέγχει τούς διαχειριστές τών Βο-ρειοηπειρωτικῶν περιουσιῶν, ἰδιαίτερα στή Θεσσαλονίκη, ὅπου βρίσκονται κι οἱ περισσότε-ρες περιουσίες.

Καί ἐρωτοῦμε, πῶς εἶναι θεμιτόν ὁ 'Αλ-βανός διπλωμάτης νά ἐλέγχει τούς διαχειρι-στές τών Βορειοηπειρωτικῶν περιουσιῶν; 'Α-ράγε εἶναι ἐν γνώσει τών ἀρμοδίων ἀρχῶν οἱ παράνομες αὐτές ἐνέργειες τοῦ σιῶκ Ζίου, κι ἂν ναί, δέν ἔλαβον τά ἀναγκαῖα μέτρα νά πε-ριορίσουν τίς ἐνέργειές του; 'Ισως ἀπαντήση

ὁ διαδόχτος 'Αλβανός διπλωμάτης, ὅτι πρό-κειται γιά συκοφαντίες γνωστῶν Βορειοηπει-ρωτικῶν κύκλων, κι ὅτι ή δράση του περιορί-ζεται μονάχα στο διπλωματικό ἐπίπεδο, ὅπως ἀνεκοίνωσε πέρυσι στόν ἀθηναϊκό τύπο, ὅστε-ρα ἀπό τίς ἀποκαλύψεις τοῦ 'Ηπειρωτικοῦ Μέλлонτος.

Προκαλοῦμε τόν αλβανό διπλωμάτη ν' ἀ-παντήση. Οἱ πληροφορίες μας εἶναι ἀλάνθα-στες καί δέν ἐπιδέχονται ἀντιρρήσεις. 'Εχο-με στα χέρια μας στοιχεῖα ἀδιάφυστα. Ταξι-δεύει συχνά στή Θεσσαλονίκη ή ὄχι ὁ Νικολά-κη Ζίου; 'Απειλεῖ τούς συγγενεῖς τών Βο-ρειοηπειρωτῶν, πού ζοῦν στην 'Αλβανία ή ὄχι, ὅτι θά ἐμποδίσῃ τήν ἀποστολή συναλλάγματος στούς συγγενεῖς τους, ἂν τόν ἐμποδίσουν νά ἐλέγξῃ τήν κατάσταση τών περιουσιῶν τους στή Θεσσαλονίκη;

Σε ποία χώρα τής 'Ανατολῆς ή τής Δύ-σεως γίνεται αὐτό; Ποῖος Ἕλλην διπλωματικός ὑπάλληλος στα Τίρανα τολμάει νά ζητήσῃ ἀ-κόμη καί πληροφορίες, γιά τίς ἐλάχιστες ἐλ-ληνικές περιουσίες, πού προπολεμικῶς εὐρί-σκοντο στούς 'Αγίους Σαράντα;

"Ομως τή στιγμή πού γράφονται οἱ γραμ-μές αὐτές, στην ελληνική Βουλή, πού ἔγινε συζήτηση γιά τίς ελληνοαλβανικές σχέσεις, ὁ κ. ὑφυπουργός τών 'Εξωτερικῶν ἐτόλμησε —χωρίς φόβο Θεοῦ— νά ὁμιλήσῃ γιά «ἐλ-λην ὁ φωνοῦς 'Αλβανοῦς». 'Α-σφαλῶς τή στιγμή ἐκείνη θά ἔτρεζαν τά κόκ-καλα τοῦ αἰμνήστου Κωνσταντίνου Ρέντη, πού τόσο ἀγωνίστηκε γιά τούς γνήσιους ἐλ-ληνες τής Βορείου 'Ηπείρου, κι ὄχι γιά... ἐλ-ληνόφωνους 'Αλβανούς, ὅπως ἀποκαλεῖ σήμε-ρα τούς ἀτυχεῖς Βορειοηπειρώτες ὁ νῖδς τοῦ Κωνσταντίνου Ρέντη, ὁ κ. ὑφυπουργός τών ἐξωτερικῶν. 'Αρά γε ἀγνοεῖ τό ἔργον τοῦ με-γάλου πατρός: «Τό Βορειοηπειρωτικόν μετὰ τήν 1 Νοεμβρίου, 'Αθῆναι, 1922», ὅπου ὁ αἰ-μνήστos πολιτικός ἔγραφε κοντά σ' ἄλλα: «ή ἀπώλεια τής Βορ. 'Ηπείρου ἀποτελεῖ ὀδυνη-ρόν πλῆγμα διά τήν 'Ελλάδα. 'Υπὲρ τας ἐκα-τόν πενήντα χιλιάδας ἀκραιφνῶν 'Ελλήνων καί ἐνθουσιωδῶν πατριωτῶν περιέρχονται εἰς τήν 'Αλβανίαν», σελ. 48.

'Εμεῖς οἱ ἀδικημένοι Βορειοηπειρώτες ἐκ-φράζουμε τόν πόνο μας κι ἐρωτοῦμε, σάν γνή-σιοι κι ἀκομμάτιστοι πατριῶτες, γιατί τάχα ή ελληνική πολιτεία νά δεικνύῃ τέτοια κολα-κεία στόν 'Ενδερ Χότζα καί στούς τραχεῖς συνεργάτες του; Γιατί ν' ἀνέχεται ἀπαθῶς τήν αλβανική προπαγάνδα στο ἐλεύθερο ἐλληνικό κράτος;

'Ως πότε οἱ 'Αλβανοί θά μᾶς ἐμπαίζουν. Καί ὡς πότε ὁ σιῶκ Νικολάκη Ζίου θ' ἄλωνι-ζῃ ἀσύδοτος στην 'Ελλάδα καί θ' ἀπειλῇ τούς Βορειοηπειρώτες;

ΕΩΣ ΠΟΤΕ!

Τὸ ἀποτυχημένο Ἀλβανικὸ Κομμουνιστικὸ σύστημα, ἐλπίδα γιὰ τοὺς Βορειοηπειρώτες

Χωρίς να τρέχω γυρεύοντας, πολλές φορές, μερικοί από τους φίλους μου, που φέρνουν Ἀλβανικά προπαγανδιστικά περιοδικά, γραμμένα στην Ἀγγλική γλώσσα, με ένα σωρό ἐγχρωμες φωτογραφίες, που δείχνουν φουστανελοφόρους Ἀλβανούς με μισοτάραχτα και διάφορα τοπία της κεντρικής Ἀλβανικής πατρίδας τους.

Ἐφωλλίζοντας, όμως, τὸ μᾶτι μου βλέπει μιά ἀρχαιολογική περιγραφή των παραλίων ἀπὸ τοὺς Σαράντα (ἀντὶ γιὰ Ἁγίους Σαράντα) ὡς στὸ Δυρράχιο καὶ πὶὸ πέρα. Θεματικά ἀρχαιολογικά εὐρήματα, με διάφορες ἐπιγραφές στὴν ἀρχαία Ἑλληνική καὶ διάφορα ἀρχαία νομίσματα με ἑλληνικά γράμματα, τὰ ὁποία ἀρῶδα καὶ ἀδιάντροπα τὰ περιγράφουν ὡς ἐνδείξη παλαιῶ πολιτισμοῦ Ἀλβανῶν προγόνων, πού ἐζησαν καὶ εὐμερίσαν, ἐκατοντάδες χρόνια πρὶν Χριστοῦ.

Εὐτυχῶς πού οἱ προπαγανδιστές τους εἶναι λίγοι ἐξηντοί καὶ πανητοί καὶ τὰ γράφουν μόνον σὲ Ἀλβανικά περιοδικά ἑνῶν γλωσσῶν, γιὰ νὰ μὴ γνωρίζουν τοὺς ἑλληνικοὺς χα-

ρακτήρες τῶν ἐπιγραφῶν καὶ καταλάβουν τὴν ἀπάτη. Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

Αὐτὴ ἡ παλιότερη ἀπόφασή τους καὶ ὁ φόδος τους νὰ ἀνοίξουν τὰ σύνορα καὶ νὰ το-εἰδῶν ὁ κόσμος, πραγματικά αὐτοὺς τὸν πληθυσμὸ τους, ἐν

συγκρίσει με ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς λαούς. Ἐτοί δημιούργησαν διὰ τῆς βίας, ἐν τῷ μετα-εὑ, τόγματα καὶ ταξιορχίες ἐρ-

παιῶν νὰ ἦσαν Βορειο - Ἡπειρώτες, νὰ ποδοῦν μιά μέρα νὰ ἐνωθοῦν με τὴν ὑπόλοιπη Ἑλληνική Ἡμεῖρος.

Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

Αὐτὴ ἡ παλιότερη ἀπόφασή τους καὶ ὁ φόδος τους νὰ ἀνοίξουν τὰ σύνορα καὶ νὰ το-εἰδῶν ὁ κόσμος, πραγματικά αὐτοὺς τὸν πληθυσμὸ τους, ἐν

συγκρίσει με ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς λαούς. Ἐτοί δημιούργησαν διὰ τῆς βίας, ἐν τῷ μετα-εὑ, τόγματα καὶ ταξιορχίες ἐρ-

παιῶν νὰ ἦσαν Βορειο - Ἡπειρώτες, νὰ ποδοῦν μιά μέρα νὰ ἐνωθοῦν με τὴν ὑπόλοιπη Ἑλληνική Ἡμεῖρος.

Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

Αὐτὴ ἡ παλιότερη ἀπόφασή τους καὶ ὁ φόδος τους νὰ ἀνοίξουν τὰ σύνορα καὶ νὰ το-εἰδῶν ὁ κόσμος, πραγματικά αὐτοὺς τὸν πληθυσμὸ τους, ἐν

συγκρίσει με ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς λαούς. Ἐτοί δημιούργησαν διὰ τῆς βίας, ἐν τῷ μετα-εὑ, τόγματα καὶ ταξιορχίες ἐρ-

παιῶν νὰ ἦσαν Βορειο - Ἡπειρώτες, νὰ ποδοῦν μιά μέρα νὰ ἐνωθοῦν με τὴν ὑπόλοιπη Ἑλληνική Ἡμεῖρος.

Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

Αὐτὴ ἡ παλιότερη ἀπόφασή τους καὶ ὁ φόδος τους νὰ ἀνοίξουν τὰ σύνορα καὶ νὰ το-εἰδῶν ὁ κόσμος, πραγματικά αὐτοὺς τὸν πληθυσμὸ τους, ἐν

συγκρίσει με ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς λαούς. Ἐτοί δημιούργησαν διὰ τῆς βίας, ἐν τῷ μετα-εὑ, τόγματα καὶ ταξιορχίες ἐρ-

παιῶν νὰ ἦσαν Βορειο - Ἡπειρώτες, νὰ ποδοῦν μιά μέρα νὰ ἐνωθοῦν με τὴν ὑπόλοιπη Ἑλληνική Ἡμεῖρος.

Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

Αὐτὴ ἡ παλιότερη ἀπόφασή τους καὶ ὁ φόδος τους νὰ ἀνοίξουν τὰ σύνορα καὶ νὰ το-εἰδῶν ὁ κόσμος, πραγματικά αὐτοὺς τὸν πληθυσμὸ τους, ἐν

συγκρίσει με ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς λαούς. Ἐτοί δημιούργησαν διὰ τῆς βίας, ἐν τῷ μετα-εὑ, τόγματα καὶ ταξιορχίες ἐρ-

παιῶν νὰ ἦσαν Βορειο - Ἡπειρώτες, νὰ ποδοῦν μιά μέρα νὰ ἐνωθοῦν με τὴν ὑπόλοιπη Ἑλληνική Ἡμεῖρος.

Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

Αὐτὴ ἡ παλιότερη ἀπόφασή τους καὶ ὁ φόδος τους νὰ ἀνοίξουν τὰ σύνορα καὶ νὰ το-εἰδῶν ὁ κόσμος, πραγματικά αὐτοὺς τὸν πληθυσμὸ τους, ἐν

συγκρίσει με ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς λαούς. Ἐτοί δημιούργησαν διὰ τῆς βίας, ἐν τῷ μετα-εὑ, τόγματα καὶ ταξιορχίες ἐρ-

παιῶν νὰ ἦσαν Βορειο - Ἡπειρώτες, νὰ ποδοῦν μιά μέρα νὰ ἐνωθοῦν με τὴν ὑπόλοιπη Ἑλληνική Ἡμεῖρος.

Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

Αὐτὴ ἡ παλιότερη ἀπόφασή τους καὶ ὁ φόδος τους νὰ ἀνοίξουν τὰ σύνορα καὶ νὰ το-εἰδῶν ὁ κόσμος, πραγματικά αὐτοὺς τὸν πληθυσμὸ τους, ἐν

συγκρίσει με ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς λαούς. Ἐτοί δημιούργησαν διὰ τῆς βίας, ἐν τῷ μετα-εὑ, τόγματα καὶ ταξιορχίες ἐρ-

παιῶν νὰ ἦσαν Βορειο - Ἡπειρώτες, νὰ ποδοῦν μιά μέρα νὰ ἐνωθοῦν με τὴν ὑπόλοιπη Ἑλληνική Ἡμεῖρος.

Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

Αὐτὴ ἡ παλιότερη ἀπόφασή τους καὶ ὁ φόδος τους νὰ ἀνοίξουν τὰ σύνορα καὶ νὰ το-εἰδῶν ὁ κόσμος, πραγματικά αὐτοὺς τὸν πληθυσμὸ τους, ἐν

συγκρίσει με ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς λαούς. Ἐτοί δημιούργησαν διὰ τῆς βίας, ἐν τῷ μετα-εὑ, τόγματα καὶ ταξιορχίες ἐρ-

παιῶν νὰ ἦσαν Βορειο - Ἡπειρώτες, νὰ ποδοῦν μιά μέρα νὰ ἐνωθοῦν με τὴν ὑπόλοιπη Ἑλληνική Ἡμεῖρος.

Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

Αὐτὴ ἡ παλιότερη ἀπόφασή τους καὶ ὁ φόδος τους νὰ ἀνοίξουν τὰ σύνορα καὶ νὰ το-εἰδῶν ὁ κόσμος, πραγματικά αὐτοὺς τὸν πληθυσμὸ τους, ἐν

συγκρίσει με ἄλλους εὐρωπαϊκοὺς λαούς. Ἐτοί δημιούργησαν διὰ τῆς βίας, ἐν τῷ μετα-εὑ, τόγματα καὶ ταξιορχίες ἐρ-

παιῶν νὰ ἦσαν Βορειο - Ἡπειρώτες, νὰ ποδοῦν μιά μέρα νὰ ἐνωθοῦν με τὴν ὑπόλοιπη Ἑλληνική Ἡμεῖρος.

Ποτὲ δὲν παύουν, οἱ ἀθεόφοβοι Ἀλβανοί, νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια, προσπαθώντας νὰ φτιάσουν ἀρχαία Ἀλβανική ιστορία, γιὰ νὰ στηρίξουν τὶς ἐθνικὲς τους βλέψεις στὴν Βόρειο Ἡπειρὸ μας.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς δαιμόνιους τρόπους, πού χρησιμοποιοῦν μέχρι σήμερα οἱ ἐθνικοφρόνες Ἀλβανοί, καμουφλαρισμένοι με τὴν κομμουνιστική ἰδεολογία, εἶναι νὰ ἐνθάρρουν τὴν αὐξήσει τοῦ πληθυσμοῦ, με διάφορες δι-καλογίες, ὅπως πάντα, νομιζοντας πῶς ἡ καινούργια γενιά, πού θὰ μεγαλώσει καὶ ἀνατραφεῖ κάτω ἀπὸ τὴν κομμουνιστική διδασκαλία καὶ καθόδηγησι, θὰ βελήρη νὰ υποστηρίξῃ ἀπὸ κάθε ἐξωτερικὸ ἐχθρὸ, τὴν κομμουνιστική κληρονομιά. Ἐτοί θὰ διασώσουν τὸ Ἀλβανικὸ κράτος καὶ θὰ διατηρήσουν τὰ σύνορά του, ὅπως ἔχουν.

ΤΑΠΕΙΝΩΤΙΚΗ ΕΘΝΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΩΝ

Ποιός ξεχνάει ὅτι ὑπάρχει Βόρειος Ἡπειρος;

ΠΟΛΙΤΕΙΑ: Ἀγνοεῖ ἐπετεῖους, ἀγῶνες καὶ 400.000 Ἑλληνες γιὰ ἀμφίβολης ἀξίας συμφωνίες. — **ΑΒΕΡΩΦ:** Νὰ ξεκαθαρίσει ὅσα ἐπικαλεῖ-

Γιὰ τὴν ἐπίσημη Ἑλλάδα δὲν ὑπάρχει πιά Βόρειος Ἡπειρος, ἀλλὰ ὅσοι με τὴν μορφὴ τῶν ἐδαφικῶν διεκδικήσεων, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει καὶ στὴν συνείδησή της.

Τὸ γεγονός ὅτι κεῖ πάνω ζοῦν τετρακοσίες χιλιάδες Ἑλληνες, φαίνεται νάχει τελικά

Τοῦ κ. Κ. ΚΑΛΤΣΗ

μικρή (ἢ καμιά) σημασία. Αὐτὸ ὅλαςτε δείχνει καὶ ὅτι ἐπείκει συμμαρτυροῦν μ' ἀγῶνες καὶ αἶμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ (ἡ ἐπίσημη τῆς Αὐτονομίας τῆς Β. Ἡπείρου) περνοῦν ἀδούρως ἢ με τὴν πλήρη ἀποχή τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως. Προφανῶς γιὰ νὰ μὴ... θυμώσουν οἱ Ἀλβανοί.

Τετρακοσίες χιλιάδες Ἑλληνες ζοῦν ἐκεῖ, τοὺς ὁποίους πολὺ ὀσσοχα ἐπιχειρεῖ νὰ ἐμφανίσῃ ὡς Ἀλβανούς (... Ἀλβανοὶ εἴμαστε. Ἀπλῶς μιλοῦμε Ἑλληνικά...), ὁ φίλος συγγραφέας κ. Λάμπρος Μάλαμας, πού ἐπισκεφθῆκε πρὸ καιροῦ τὴν Ἀλβανία, ἐπίσημος προσκεκλημένος της, μίας καὶ συμπληρώσει τὴν Ἀλβανίαν, με τὸν ΕΛΑΣ. (15 Σύνταγμα).

Ἐτοί λοιπόν, τὸ κακὸ δευτερόνιο. Δὲν εἶναι μόνον ἡ ἐπίσημη Ἑλλάδα πού ἀπεμνημόνευε τὴν Β. Ἡπειρὸ καὶ τὰ δικαιώματά τῶν ἐκεῖ ἐγκλωβισμένων Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνεπίσημη Ἑλλάδα, ὅπου στὸ πρόσωπο τοῦ κ. Μάλαμα (πού ἐμφανίζεται ὡς ἐκφραστής τῶν πόνων τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ!) διακηρύττει τὴν ἀποδοχὴ τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἀλβανικῆς Κυβερνήσεως. Δηλαδή:

● Καλὴς ἐκλείσιν 3.000 ἐκκλησίες (1967)!

● Καλὴς ἐκλείσιν τὴν Σκόδρα, γινε γήπεδο!

● Καλὴς ἐκλείσιν τὴν θάλασσα 5.470 παπῶδες καὶ Χορζόδες!

● Καλὴς ἀπαγορεύτηκαν πιά τὰ μαθήματα τοῦ γάμου καὶ τῆς διαπαιδείας!

Ἐπεξηγήματα

● Καλὴς — καὶ κατὰ Μάλαμα — τὰ παιδιὰ τῶν Ἑλλήνων ἀπομαρτυροῦνται νὰ παίρνουν ἀπὸ τὴν ἑλπίδα τῶν Λαϊκῶν Συμβουλίων «ἑλληνικὰ» ἀνόματα!

● Καλὴς ὑπάρχει αὐτὸ «τὸ μουσεῖο ἀθέσια» — ἡ προσβολὴ τοῦ αἵματος μας — ὅπου στὴν ἐξωτερικὴν τοῦ ὑπάρχει τοῦτο τὸ ἀπαρτὸ ἀπόθεμα τοῦ Ἑμίλ Ζολᾶ:

«... Ὁ πολιτισμὸς, δὲν θὰ φταῖ στὴν τέλεια ἐξέλιξή του, ἀνίσταται, ἡ τελευταία πέτρα τῆς ἐκκλησίας δὲν ἔχει πέσει στὸ κεφάλι τοῦ τελευταίου παποδοκράτου...»

● Καλὴς ἀπαγορεύεται καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Βορειοηπειρωτῶν με τὸν ἔξω κόσμο. (αὐτὲς δὲματα τοὺς ἀφήνουν νὰ παραλογίζονται).

καὶ ὁ Δ. Μάλαμας. **Δ. ΜΑΛΑΜΑΣ:** «Τῆς Ἀλβανίας εἶναι καλὸ σύστημα. Καλὸν τοῦ... Δὲν ἔχουν ἀφεντικά στὸν

Ταῦτα εἶπε στὸν ὑπουργὸν πολιτισμοῦ τῆς Ἀλβανίας, ὁ κ. Μάλαμας, ὁ ὁποῖος — ἐτοί καταλάβαμε — θεωρεῖ ὅτι εἶναι τὴν τοῦ ἔθνους μας (!) οἱ Ἑλληνες τῆς Β. Η. καὶ πεθανοκαζώνται ὅτι αἰσχροί, πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τοῦ ἀσφάχτη Ἑμπερ Χότζα. (δικαιώματά μας νὰ τὸν θεωροῦμε ἀσφάχτη).

Πριγκιπάτα

Ἀλλὰ ὁ ἀγαπητὸς Λάμπρος

καὶ οἱ ΣΛΑΥΟΦΩΝΟΙ στὴν Μακεδονία. (Τὸ ἴδιο λένε καὶ οἱ Βούλγαροι).

Εἴμαστε σκ

«*Ἡ Μεγάλη Ἰδέα. Τὸ παινεύομαι. Ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια μὲν τὸ πρῶτο ἐκστατικὸ ξάφνημα μὲ φύσηξε. Στὸ στίει μέσα τὴν ἀκουσα νὰ ψιθυρίζεται γύρω μου ὅταν ἕνα τρανὸ μυστικό, ὅταν ἕνα μελλομένης Ἀναστάσεως καρτέρισμα. Καὶ τὴν ἐπίστεψα μ' εὐλάβεια θρησκευτική.*»

(Κ. Παλαμᾶς)

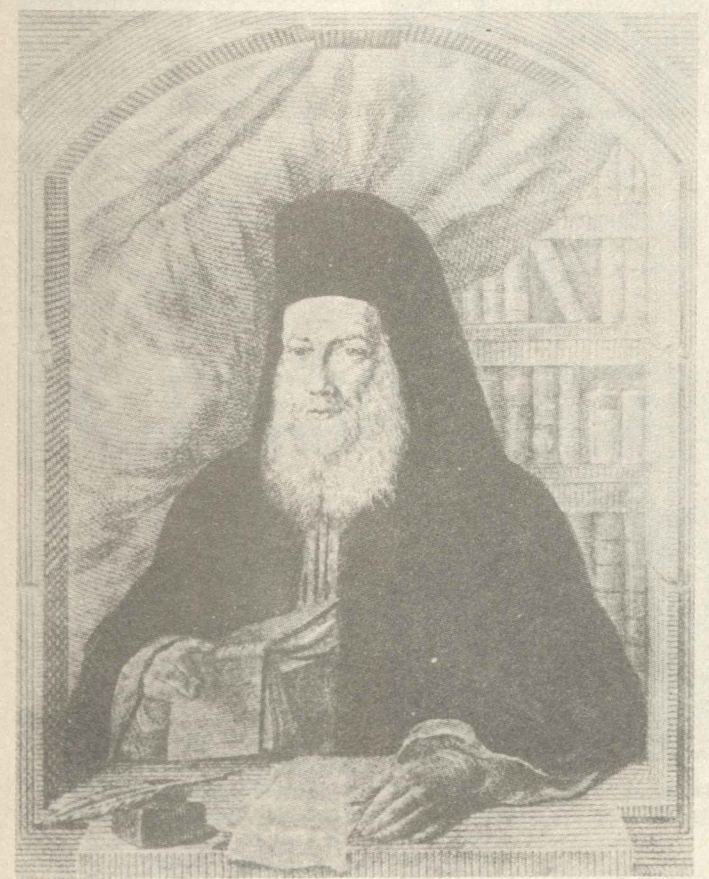
Εἰς τὴν σεπτὴν μνήμην τοῦ ἐκ Δελφίνου τῆς Β. Ἡπειρου Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου Σεραφεῖμ Β', φλογεροῦ ὁπαδοῦ τῆς Μεγάλης Ἰδέας.

Ἡ Μεγάλη Ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ ἀνάγκη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἀγίας Σοφίας εἰς τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν λατρείαν καὶ ἡ ἐπανίδρυσις τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, μὲ τὴν ὁποίαν ἐγαλουρήθησαν καὶ ἀνετράφησαν γενεαὶ ὅλων Ἑλλήνων, κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας τῆς δουλείας, εἶναι δυνατόι τας νὰ εἰπῇ, τὸ Ἰδεῶδες, εἰς τὸ ὅποιον ἀποτυπώται ὁ χαρακτήρ τῆς νεοελληνικῆς ἐθνότητος. Ἡ Ἰδέα αὕτη, καλλι-

ῤυπό τοῦ κ. ΝΙΚ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
Ἐπιτίμου Λυκειάρχῃ — Μέλους τῆς ΚΕΒΑ

εργηθεῖσα συστηματικῶς κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ὑποδουλώσεως τοῦ ἔθνους εἰς τοὺς Τούρκους, παρεσκεύασε τὴν μεγάλην Ἐθνεγερίαν τοῦ 1821, συνετέλεσεν εἰς τὴν φυλετικὴν ἐνότητα καὶ τὴν δίδασκιν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ κατάρθινε, καὶ μετὰ τὴν ἐθνικὴν παλιγγενεσίαν, τὴν προσπάθειαν τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνισμοῦ διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν τῆς Θεσσαλίας, τῆς Ἡπείρου, τῆς Μακεδονίας, τῆς Θράκης, τῶν νήσων καὶ τῆς Μ. Ἀσίας.

Ἐπίστευεν ὁ φιλόχριστος Ἑλληνικὸς λαὸς, ὅτι τὰ θεῖνά τῆς δουλείας, εἰς τὰ ὁποία περιέπεσε μετὰ τὴν Ἀλωση, ὀφείλονται εἰς δοκιμασίαν, τὴν ὁποίαν ἐπέβλεπεν ἐπ' αὐτοῦ ὁ Κύριος καὶ πολλάκις ἐπανελάμβανε, κατὰ τοὺς ποινηροὺς ἐκείνους αἰῶνας τὸν θρῆνον τοῦ Ἱερεῖμου: «κλῆρονομία ἡμῶν μετεστράφη ἀλλοτρίοις, οἱ οἶκοι ἡμῶν ξένοις. Ὁρφανοὶ ἐγενήθημεν... Ἐδιώχθημεν, ἐκοπιάσαμεν, οὐκ ἀνεπαύθημεν... Οἱ πατέρες ἡμῶν ἡμαρτον, οὐχ ὑπάρχουσιν» ἡμεῖς δὲ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν...». Ἀντὶ τῶν ὁμῶν δυνάμεως ἐκ τοῦ ἐνόδου παρελθόντος καὶ τῆς μακρᾶς τοῦ ἱστορικῆς σταδιοδρομίας, ἐπίστευεν, ὅτι θὰ ἤρχετο ἡμέρα, καθ' ἣν κατὰ θεῖαν βούλησιν θὰ ὑπε-

Εὐγένιος Βουλγαρίης, ὁ θεωρητικὸς τῆς Μεγάλης Ἰδέας.

ρίσχυε τοῦ τυράννου καὶ θὰ ἀνέκτα τὴν παλαιὰν τοῦ θεοῦ καὶ παλαιὰν κληρονομίαν εἰς τὴν Κυρίως Ἑλλάδα καὶ εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς, τὰς ὁποίας κατὰ μὲν τὴν Ἑλληνικὴν Ἀρχαιότητα ἐξηλλήνισεν καὶ ἐξεπολίτισεν, κατὰ δὲ τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ἐξεχριστιάνισεν καὶ κατέστησε πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ κέντρα ἀνωτέρου πολιτισμοῦ.

Ὁ Βυζαντινὸς Ἑλληνισμὸς, ἀφοῦ ἐπὶ χίλια καὶ πλεόν ἔτη ἠγωνίσθη ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τοῦ Βοσπόρου διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ πολιτισμοῦ, μαχομένους ἀκαταπαύστως ἐναντὶν ποικιλοῦν ὁρμαθῶν, οἱ ὁποῖοι κατέκλυζον τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον, ἐξηλλήθη ἐκ τῶν συνεχῶν τούτων ἀγώνων καὶ θυσιῶν καὶ, ἀκολουθῶν τὸν ἀμετάτρεπτον νόμον τῆς ἀκμῆς καὶ παρακμῆς, ἔπαιεν ἐξητλημένος κατὰ τὴν μοιραίαν Τρίτην τῆς 29 Μαΐου 1453. Ὁ πολιτικὸς ὁμῶς θάνατος τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους δὲν συνεπήγετο καὶ τὸν ἀφανισμόν τῆς Βυζαντινῆς παραδόσεως. Διότι εὐθὺς μετὰ τὴν Ἀλωσην παραπληρεῖται ἡ μεγάλη προσπάθεια τοῦ ὑποδούλου Γένους διὰ τὴν ἀνασυνταξίν τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Ἐθνότητος. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ ὁ Βυζαντινὸς Ἑλληνισμὸς συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀναγεν-

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΙΔΕΑΣ.

Χάρτης τῆς περιόδου 1917 - 1922.

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΙΔΕΑ

νησιν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης διὰ τῶν Ἑλλήνων λογίων, οἱ ὁποῖοι, φεύγοντες πρὸ τῆς τουρκικῆς χαλιτσῆς, κατέφυγον εἰς τὴν Ἱταλίαν, Γαλλίαν καὶ Γερμανίαν παρασκευάσαντες εἰς τὰς χώρας ταύτας τὴν προσπάθειαν τοῦ Ἀνωθωτισμοῦ, ὅστις ἀπέδωκε τὴν ὀρελόμενὴν τιμὴν εἰς τὰς γλώσσας καὶ τὴν λογοτεχνίαν τῆς Ἀρχαιότητος.

Τὸ ἔθνος, περιβλὸν ὑπὸ τὸν φοβερὸν ζυγὸν τῶν Τούρκων, οὐδέποτε ἀπώλεσε τὴν ἐλπίδα τῆς ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, ἀλλ' ἀντιθέτως, ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἡμέρας τῆς Ἀλώσεως ἤλπισε ταχίστην καὶ ἄμεσον τὴν ἀνατροπὴν τοῦ τυράννου. Ἀπὸ αὐτῆς ταύτης τῆς Ἀλώσεως ἔπαισε τοὺς ἐθνικοὺς τοῦ θρύλου καὶ τὰς νέας τοῦ ἐθνικῆς παραδόσεως, διὰ τῶν ὁποίων ἐζητεῖ ὁ μόνον νὰ παραγορῇ διὰ τὴν μεγάλην συμφορὰν, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀντλήσῃ ἐθνικὰς δυνάμεις διὰ τὴν μέλλουσαν ἀνάστασιν αὐτοῦ καὶ ἀπολύτρωσιν. Κατὰ τὸν Νικόλαον Πολίτην εἰς τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος συγκεντρύνονται οἱ ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος ἀναπλασσομένου τελειωτέρου, διὰ διορθώσεως τῶν πλημμελειῶν καὶ παραμυθίας τῶν συμφορῶν. Οἱ ἐθνικοὶ πόθοι ἐμφαίνουσιν, ὅτι ὁ λαὸς ἔχει συνειδησὶν ἑαυτοῦ, ὅτι γινώσκει τὸ παρελθόν του καὶ τὰ ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτὸν καθήκοντα ἐν τῷ παρόντι πρὸς παρασκευὴν αἰσίου μέλλοντος. Κατὰ θεῖαν ὁμῶς οικονομίαν πλὴν τῶν ἐθνικῶν θρύλων εὐρέθη καὶ ἄλλη ἰσχυρὰ δύναμις, ἡ ὁποία περιεπύχθη τὸ δουλεῖον Γένος καὶ τοῦ ἐξησφαλίσεν τὴν ὑπαρξίν, τὴν πίστιν, τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἐθνικὴν συνειδήσιν, ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ ἐκκλησία.

Διὰ τῶν θρύλων καὶ παραδόσεων, τὸν ἐμμέτρων θρῆνον ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς βασιλευσούσης ἐνισχύθη ἡ ἰδέα εἰς τὸ ὑποδούλον Γένος, ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ πόθοι του, τὰ ἐθνικὰ τὸν οὐνερα καὶ αἱ ἐθνικαὶ τοῦ ἐλπίδες θὰ γίνωνται πραγματικότητα. Ἡ τελευταία λειτουργία εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Σοφίας θὰ τελειώσῃ καὶ ὁ τελευταῖος θαλιεὺς, ὁ Κωνσταντίνος Παλαιολόγος δὲν ἀπέθανεν, ἀλλ' ἐμφορμώθη καὶ θὰ σηκωθῇ, ὅταν «ἡ Πόλις γίνῃ πάλιν ἑλληνική». Ἐκ τῶν θρύλων καὶ παραδόσεων τούτων ἐξεπηύχθη ἡ Μεγάλη Ἰδέα, ἡ ὁποία δὲν ὑπῆρξε τυχαῖον καὶ ἀπλοῦν κατασκευασμὸν τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Ἀλώσεως, ἀλλ' εἶχεν ἐμφανισθῇ, ὡς θὰ ἴδωμεν, αἰῶνας τινὰς προηγουμένους, ὅταν τὸ Βυζαντινὸν κράτος εἶχε πέσει ὑπὸ κατακτητὰς ξένους, τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ, τῷ 1204, ὑπὸ τοὺς Λατίνους.

Σπανίως παρουσιάζεται εἰς ὑποδούλους λαοὺς τοιαύτη πίστις καὶ τοιαύτη προσδοκία διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πεπρωμένων αὐτῶν, ὁποῖα παρουσιάσθη εἰς τὸ ὑπόδουλον ἑλληνικὸν ἔθνος, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ἀλώσεως.

Ὁ δρος Μεγάλη Ἰδέα ἀνατίνει σχετικὰς ἐραυτέρας, καὶ τὸν ἸΗ' αἰῶνα, εἰνα ὁμῶς ἱστορικὸς μεμαρτυρημένος, ἐπὶ ἐμφανίζεται ἥδη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς Ἀλώσεως, διότι ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1454 παρουσιάζεται κίνημα πανελληνίον, ἐν συννενοήσῃ πρὸς τοὺς δημοθρῆσκους, ἀγνώστους δὲ ποιητῆς τοῦ θρήνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπῆρξεν ἐμπνευσμένος ἀποστολὸς τῆς Μεγάλης Ἰδέας, προτρέπων διὰ τῶν στίχων του τοὺς ἀναγνώστας καὶ ἀκροατὰς του νὰ στρέψωσι τὸ ἐλέμμα τὰν πρὸς τὴν θασιλιδα τῶν πόλεων.

Ἡ Πόλις εἶναι τὸ σπαθί, ἡ Πόλις τὸ κοντάρι.
Τὸν Τούρκον ἂν ἀψίσετε μόνον καὶ δύο χρόνους
εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλιν νὰ περιαναστήν,
ὁμνῶ σας εἰς τὸν θεόν, ὅλους μας θέλει φάγει.

Τὸ ἐπαναστατικὸν τοῦτο κίνημα τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων, ὁργανωθὲν πρὶν εἰσεῖ ἐμπέδωσιν τὸν θρόνον τοῦ ἀπὸ τὸν θρόνον τῶν Παλαιολόγων Μωάμεθ ὁ Πορθητῆς, ἀπὸ τοῦ Δουκνέως μέχρι τοῦ Ἰσμοῦ τῆς Κορινθίου, εἰν καθαρὸν δημιουργίαν τῆς Μ. Ἰδέας, ὅπως καταφαίνεται ἐκ τῶν ἐξῆς στίχων ἀγνώστου θρηγῶδου τῆς Ἀλώσεως:

Καλόγρια μαγεῖρνε ψαράκια 'ς τὸ τηγάνι,
καὶ μὲν φωνῇ, ψιλὴ φωνῇ ἐπάνωθεν τῆς λέγει·
— Πάγε, γριὰ, τὸ μαγειρεῖο, καὶ ἡ Πόλι θὰ
τουρκέσῃ:
— Ὅταν τὰ ψάρια πεταχτοῦν καὶ βροῦν καὶ
ζωντανέωσιν
τότες καὶ ὁ τούρκος θὲ νὰ μπῇ καὶ ἡ Πόλι θὰ
τουρκέσῃ.
Τὰ ψάρια πεταχτήκανε, τὰ ψάρια ζωντανέωσαν
καὶ ὁ ἀμνηρὰς ἐσέβηκεν ἀπὸς τὸν καβαλλάρεν.

Καὶ εἶναι ἄξιον ἰδιαίτερας προσοχῆς, ὅτι αἱ παραδόσεις αὗται ἐδημοιουργήθησαν εὐθὺς μετὰ τὴν Ἀλωσην καὶ ἀπετέλεσαν τὸ κορυφωμα τῶν πόθων καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ ὑποδουλωθέντος Γένους καὶ μάλιστα εἰς ἐποχὴν, καθ' ἣν οὐδαμοῦ ἐφαίνετο ἡ ἐλπίς τῆς πολιτικῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

τοῦ ὁ θάνατος τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, αἱ ἀγνοῦνται λεπτομέρειαι τῶν τελευταίων αὐτοῦ στιγμῶν περιεπληθύνον ἐνώπιον τῶν μύθων τοῦ θρύλου. Ὁ λαὸς ἐπίστευεν, ὅτι ὁ Κωνσταντίνος Παλαιολόγος δὲν ἀπέθανεν, ἀλλ' ἤρπασθη ὑπ' ἀγγέλου Κυρίου καὶ μετεφέρθη εἰς σπήλαιον, κείμενον πλησίον τῆς Χρυσῆς Πύλης τῆς Βασιλευσούσης καὶ εἰς τὸ σπήλαιον τοῦτο παραμένει μαρμαρωμένος καὶ θὰ ἀνεγερθῇ καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀγγέλου, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα νὰ πάρωμε τὴν Πόλιν καὶ θὰ καταδιώξῃ τοὺς Τούρκους μέχρι τοῦ Μονοδενδρίου ἢ τῆς Κόκκινης μιλίας. Ὁ θρύλος οὗτος εἶναι διαδεδομένος καθ' ὅλον τὸν ἑλληνικὸν κόσμον, διεσκευάσθη δὲ ποιητικῶς καὶ ὑπ' ἄλλων καὶ μάλιστα ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Βιζυηντοῦ, τὸ ποῦμα τοῦ ὁποίου ἀναδημοσιεύσθη πολλὰκις, ἐπὶ εἰς τὸ ποῦμα τὸ ἑλληνικὸ λαὸν, ὅσον ἔλανε νεοελληνικὰ ποιήματα, διότι οἱ στίχοι, τοὺς ὁποίους ἐξυλοτέχνησεν ὁ ποιητῆς δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν αὐτόχρημα διεμνηνεύοντες τὸ φρόνημα τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑλληνίδων:

— Τὸν εἶδες μὲ τὰ μάτια σου, γιὰ τὸν βασιλεῖα
ἡ μῆψος καὶ σὲ φάνηκε 'σαν ὄνειρο, νὰ ποῦμε,
'σαν παραμυθὶ τάχα;
— Τὸν εἶδα μὲ τὰ μάτια μου, ὡσὰν καὶ σένα νέα,
πᾶ, νὰ γενῶ 'κατὸ χρόνῳ, καὶ ἀκόμα τὸ θυμοῦμαι
'σαν ν' ἔαν χρὲς μονάχα.

Γεγονὸς εἶναι, ὅτι ὁ τελευταῖος ἡμῶν αὐτοκράτωρ ἔπαισε μαχομένος κατὰ τὴν ἀποφράδα Τρίτην ὑπὲρ τοῦ Γένους καὶ τῆς Πόλεως, «τῆς χαρᾶς πάντων τῶν Ἑλλήνων», ἀλλὰ περὶ τῆς τύχης αὐτοῦ πολλὰ ἐλέγχθησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς Ἀλώσεως, τὰ ὁποῖα δοιοῦν κατὰ τὸν Ν. Πολίτην εἰς τὴν γένεσιν καὶ διάπλασιν τῆς παραδόσεως ταύτης. Αὐτὸς ὁ πολυχρόνιος οἰκεῖος τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ πρωτοβεστιάριος αὐτοῦ, ὁ ἱστορικὸς Γεώργιος Φραντζῆς σημειώνει κατὰ τρόπον «Ῥοδῶτειον», ὅτι «τινὲς ἐλθόντες ἔλεγον, ὅτι ἐφυγεν, ἄλλοι δὲ ἐν τῇ πόλει εἶναι ἐλεγον κεκρυμμένοι, ἄλλοι δὲ θεσπάζον μαχομένους». Καὶ ἔξου ἱστορικοῦ τῶν χρόνων τῆς Ἀλώσεως πολλὰ καὶ ἀντιφατικὰ ἔγραψαν περὶ τῶν τελευταίων στιγμῶν τοῦ ὁστάτου τῶν μεσοχρόνιων ἡμῶν ἡγεμόνων.

Ἀγνώστους ποιητῆς τῶν χρόνων τῆς Ἀλώσεως, ὁ γράφας τοῦ ἐμμετρον Ἀνακλῆμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως περιγράφει τὸν θάνατον τοῦ Παλαιολόγου, κατὰ τρόπον

Ὁ ἐκ Δελφίνου τῆς Β. Ἡπείρου Οἰκουμηνικὸς Πατριάρχης Σεραφεῖμ Β' (1757 - 61), φανατικὸς ὑποστηρικτῆς τῆς Μεγάλης Ἰδέας. (Ἀρχεῖον Ν. Παπαδοπούλου).

ἐνθυμιζομένη τὴν περιγραφὴν τοῦ ἱστορικοῦ τῆς Ἀλώσεως Δούκα.

Ἐσεῖς, παιδιὰ μου, φεύγετε, πᾶτε νὰ γλυτωθῆτε,
καὶ μὲν μὲν μὲν ἀφίπτετε τὸν κακομοιρασμένον;
Ἀφίπτετε μοι 'ς τὰ σκυλιά, εἰς τὸν θειρὸν τὸ στόμα.
Κόψετε τὸ κεφάλιν μου, Κρητιανοὶ Ῥωμαῖοι,
ἐπάρετέ το, Κρητικοί, διαστῆτε τὸ στή Κρητήν.

Ἀδριομερῆς ὁμῶς εἰδήσεις περὶ τὸν ἀμφιβολιῶν ὡς πρὸς τὴν τύχην τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου περιέχει ὁ λεγόμενος «Θρήνος τῆς Κωνσταντινουπόλεως», ὁ ἀποδιδόμενος ἄλλοτε εἰς τὸν Ρόδιον Ἑμμανουὴλ Γεωργυλλῶν. Καὶ οὗτος ἀναγράφει τὰς περὶ αὐτοῦ διαδεδομένας φήμας.

Ὁ Κωνσταντῖνος βασιλεῦ, τί νὰ 'γινῇ ἀπὸ σένα;
εἰπέ μοι ποῦ εὗρισκεσαι, ἐχάθης, ἐκρυβήθης,
τῆς ἡ καὶ ἀπέθανες ἐπάνω στὸ σπαθί σου;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

καὶ συνεχίζον ὁ ἀγνώστος θρηγῶδης ἀναφέρει:

ἤκουσα πάλιν νὰ λέγονται καὶ εἶσαι κεκρυμμένος
ὑπὸ χειρὸς τῆς πανηθεντοῦς δεξιᾶς τοῦ Κυρίου.
Μακάριον νὰ 'σαι ζωντανός, 'σαν εἶσαι ἀποθαμμένος.

Χάρης εἰς τὰς ἐρεῖνας τοῦ πατρὸς τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας Νικόλαου Πολίτου, δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν τὰ στοιχεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀμνηστῆσθαι ἡ περὶ τοῦ μαρμαρωμένου θασιλιάς παράδοσις. Ὁ θάνατος τῶν ἡγεμόνων εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτος εἰς τὸν λαόν, διότι πιστεύει οὗτος, ὅτι ἡ ἐξαφάνισις τοῦ ἡγεμόνος εἶναι πρόσκαιρος καὶ ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ ποτὲ, διὰ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του, συμφώνως πρὸς τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ του. Τοιαῦτα παραδείγματα παρουσιάζονται κατὰ τὸν Ν. Πολίτην καὶ εἰς ἄλλους λαοὺς. Οὕτω, ἐκ τῶν γειτόνων ἡμῶν οἱ μὲν Ἀλβανοὶ ἀναμένουν ἡ ἀναφανῇ ὁ Σκενδέρμπεης, οἱ δὲ Σέρβοι ἡ ἀναφανῇ ὁ βασιλεὺς Μάρκος Κρολνέβιτς, τὸν ὁποῖον διεκδικεῖ τὸς ἱστορία, ὅσον καὶ ὁ θρύλος. Οἱ Ἑλβετοὶ πιστεύουν, ὅτι ὁ μυθικὸς Γουλιέλμος ἑλλος, δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ κοιμᾶται, οἱ Γερμανοὶ πιστεύουν εἰς τὴν ἀναβίωσιν τοῦ Σίγκριδ, τοῦ μεγάλου Καρόλου, τοῦ Καρόλου Ε', τοῦ Φρειδερίκου τοῦ Πυρροπόλωνος, τοῦ Ὁθωνος τοῦ μεγάλου καὶ ἄλλων. Ἀλλὰ καὶ ἀρχαῖαι δοξασίαι συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς παραδόσεως ταύτης καὶ χριστιανικὰ τοιαῦτα, ὡς ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγός, ἡ ὁποία ἔσωσε πολλὰκις τὴν κινδυνεύουσαν Πόλιν, ὁ μυροβλύτης καὶ ἀσχοφόρος ἅγιος Δημήτριος ὅστις ἐπροστάτευσε πολλὰκις τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ ἄλλοι ἄγιοι ἄλλας πόλεις, ἐν αἷς λατρεύονται ἰδιαίτερος.

Παραλλήλως ὁμῶς πρὸς τὸν θρῦλον τοῦ μαρμαρωμένου θασιλιά καὶ ὁ θρύλος τῆς τελευταίας λειτουργίας εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν ἐκραταίωσε τὴν πίστιν τοῦ ἔθνους, ὅτι καὶ πάλιν ἡ Πόλις καὶ ἡ Ἀγία Σοφία θὰ ἀπελευθερωθῶν καὶ θὰ συνεχισθῇ ἡ διακοπείσα λειτουργία. Ἐτὴν ὥρα ποῦ μπῆκαν οἱ Τούρκοι εἰς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν, λέγει ὁ σχετικὸς θρύλος, «δὲν εἶχε τελειώσῃ ἀκόμη ἡ λειτουργία. Ὁ παπᾶς ποῦ ἔκανε τὴν λειτουργία πῆρε ἀμέσως τὸ ἅγιο δισκοπότηρον ἀνέθη 'ς τὰ κατηχούμενα, ἐμπέκε σὲ μιά θύρα καὶ ἡ θύρα ἐκλείσε ἀμέσως. Οἱ Τούρκοι τὸν ἐκυνήγησαν» εἶδαν νὰ γίνῃ ἀφαντος καὶ ἤσαν ἐμπρός των τοῖχων πολέμησαν νὰ τὸν χαλάσουν μὲ τὰ ὅπλα τους καὶ δὲν μπόρεσαν. Ἐφεραν ὕστερα χρίστες, καὶ ἐκείνοι δὲν ἔκαμαν τίποτε. Γιατὶ εἶναι θέλημα θεοῦ ν' ἀνοίξῃ ἡ θύρα μόνῃ τῆς, ὅταν ἔρῃ ἡ ὥρα καὶ νὰ ἐγῇ 'πὸ κεῖ ὁ παπᾶς νὰ τελειώσῃ τὴν λειτουργία 'ς τὴν Ἀγίαν Σοφίαν, ὅταν θὰ πάρωμε τὴν Πόλιν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ θρύλος, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ Τράπεζα τῆς Ἀγίας Σοφίας ἐφυγαδεύθη διὰ τὴν Δύσιν, ἐνίσχυσε τὴν Μ. Ἰδέαν. Ἡ παράδοσις αὕτη συμφωνεῖ κατὰ τὸν Ν. Πολίτην, πρὸς τὸ γνωστὸν δημοτικὸν τραγοῦδι τῆς ἀλώσεως, καθ' ὃ φωνῇ ἐξ οὐρανοῦ παρήγγειλε τοὺς πιστοὺς νὰ ἀποστελῶσιν εἰς τὴν Φραγκίαν τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν, διὰ νὰ μὴ τὴν πάρουν τὰ σκυλιά καὶ τὴν μαγαρίσουν. Ὅταν ὁμῶς τὸ καράβι, τὸ ὁποῖον ἔφερε τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν εἰς τὴν Δύσιν, διέσχισε τὴν θάλασσαν τοῦ Μαρκμαρᾶ, τὴν Προποντίδα, θύελλα ἐγεγρεῖσα αἰφνιδίως, κατεπόντισε τὸ καράβι καὶ εἰς τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ἔπαιεν ἡ Ἀγία Τράπεζα, ἡ θάλασσα εἶναι ἤσυχος καὶ τὸ νερὸ μένει ἀκίνητον καὶ ἐπάνω του εὐρίσκεται λάβι, τὸ ὁποῖον οἱ ναυτικοὶ τῆς Θράκης περισυλλέγουσιν καὶ θεωροῦν αὐτὸ θαυματουργὸν καὶ ἱαματικόν. Ἰδίως δὲ παθίσεις τῶν ὀφθαλμῶν.

Τὴν Μεγάλην Ἰδέαν ἀπέτελεσαν στοιχεῖα χαρακτηριστικά, ὡς ὁ Κωνσταντίνος Παλαιολόγος καὶ ἡ Ἀγία Σοφία μὲ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν. Παραλλήλως ὁμῶς τὴν Ἰδέαν ταῦτην ἐνίσχυσαν καὶ οἱ ἱστορικοὶ τῆς Ἀλώσεως, οἱ ὁποῖοι διὰ τὸ ἱστορικὸν τὸν ἔργον ἐμφανίζονται ὡς θαυμάσιοι τῆς Μ. Ἰδέας, καὶ πιστεύουν εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀναγέννησιν καὶ εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ σωτήρος ἡγεμόνος. Ἐξ αὐτῶν ὁ Λαόνικος Χαλκοκονδυλῆς πιστεύει ρητῶς εἰς τὴν δημιουργίαν ἐλληνικοῦ κράτους, ὁ δὲ Γεώργιος Φραντζῆς, εἰς μελλοντικὴν ἀλλαγὴν τῶν πολιτικῶν καταστάσεων τῆς Ἀνατολῆς. Κατὰ τὸν Γεώργιον Φραντζῆν οἱ μὲν διωχόμενοι τῶν Λατίνων, οἱ ὁποῖοι ἔλεγον, «ὅτι διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν καὶ διὰ τὸ μὴ φρονεῖν ὀρθῶς ἡμᾶς ἀπώλεσαμεν τὴν βασιλείαν» εἶναι ἀσάφιστοι, ἡ δὲ καταστροφή τοῦ 1453 ἴπο «κρίσις ὄντως Θεοῦ, πάλαι κυρωθεῖσα πρὸς ἐσχάτως καταβητὰν δυστυχημάτων τὰ Ῥωμαίων πράγματα».

Σύμβολον τῆς Μεγάλης Ἰδέας ὑπῆρξε καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας ὁ Δικέφαλος Ἀετὸς, ὁ ὁποῖος καὶ παρηκολούθησεν ἀφ' ὧν ὅλας τὰς ἐθνικὰς ἐκδηλώσεις τῶν Ἑλλήνων, κατὰ τοὺς μακροὺς αἰῶνας τῆς δουλείας καὶ συννέουσε τούτους καὶ μέχρι τοῦ παύου ἀκόμη. Οὕτω, τὸν Δικέφαλον Ἀετὸν ἐθέτομεν ζωγραφισμένον εἰς τὸν ἀμῶνα ἡ καὶ τὸ δάπεδον τῶν ἐκκλησιῶν, εἰς τὰς σφραγίδας τῶν ἐπισκόπων καὶ καὶ ἱερῶν, ἐπὶ τῶν πολυχρύμων τοῦ ἀρχιερέως καὶ τοῦ ζωγράφου τοῦ, ἐπὶ τῶν ἀναλογίων τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ἐπιτομῶν πλοκάων καὶ κατέστη αἰχμή, κατὰ τὸν Στ. Λαμπρινὸν, τὸ σύμβολον τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, συνδυαζομένη πρὸς τὴν ἀντίληψιν τῆς ἥδη ἐκπεπωκυίας αὐτοκρατορίας. Ἀποβαίνει, γράφει ὁ Λαμπρινός, ποῖος τῆς μουσικιοῦς, συμβολίζων τὴν ἀθανασία τῶν Ἑλλήνων καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Γένους καθ' ὅλους τοὺς δυσμορῶντες αἰῶνας, καθ' ὅς ὁ Ἑλληνας θεωροῦμενος ὑπὸ τῆς πικρίας τοῦ ἐνεστώτος, ἠθάρτετο τὴν ἀνάγκην νὰ προσεργῇ εἰς τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος καὶ ἀνακουφίσῃ αὐτὸν ἐμβαπτίζόμενος εἰς τὰς προσδοκίας μελλόντων εὐτυχεστέρου.

Η ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

«Ελεύθερος Κόσμος»

(15 Μαρτίου 1981)

Εν ευκαιρία της συζήτησης των σχέσεων Ελλάδος - Αλβανίας εις την Βουλὴν τὴν 2α Μαρτίου κατόπιν ἐρωτήσεως τῶν βουλευτῶν τοῦ ΠΑ. ΣΟ.Κ., κ.κ. Πεπονῆ, Γιώτα καὶ Περδικούρη, θέλω νὰ πληροφωρῶ τοὺς κυρίους αὐτοὺς τὰ ἑξῆς:

α) Ὅτι ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἑλληνικὸς πληθυσμὸς ἀρκετῶν ἐκατοντάδων χιλιάδων ψυχῶν πού κατοικεῖ εἰς Βόρειον Ἡπειρον.

β) Ὁ πληθυσμὸς αὐτὸς εἶναι κατοχυρωμένος ἀπὸ τοῦ 1914 μὲ διεθνεῖς συνθήκας καὶ ἀπαράγραπτα δικαιώματα.

Τὰ δικαιώματα αὐτὰ οἱ βουλευτὰ τοῦ ΠΑΣΟΚ, ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πού κατευθύνουν τὴν τύχη τοῦ ἔθνους, πρέπει νὰ γνωρίζουν. Ἐάν ὄχι, τότε δε προστρέξουν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἀειμνήστου Γ. Παπανδρέου. Ἐκεῖ θὰ λάβουν γνῶσιν ἐνὸς φακέλου μὲ τίτλον «Βόρειος Ἡπειρος». Ἡ ἀκόμη, δε πληροφορηθοῦν ἀπὸ τὴν Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην τὸ Βορειοηπειρωτικὸν θέμα.

Τὰ δικαιώματα αὐτὰ τῶν Βορειοηπειρωτῶν σήμερα ποδοπατοῦνται ἀπὸ τὸ ὁλοκληρωτικὸν καθεστὼς τῆς Ἀλβανίας. Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς μετακινεῖται πρὸς τὰ βόρεια τῆς Ἀλβανίας, ἐκκλησίαι ἐκλείσθησαν, ἱερεῖς ἀπεσχιστίσθησαν, ὀνόματα ἡλλαξάν, χιλιάδες Ἕλληνες Βορειοηπειρώται εὐρίσκονται κρατούμενοι εἰς στρατόπε-

δα συγκεντρώσεως κ.λπ. Σχέσεις ἐγίναν, ἐρήμην τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Βορειοηπειρωτῶν, πρῶτον ἐμπορικαὶ τὸ 1969 καὶ κατόπιν διπλωματικαὶ τὸ 1971. Ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις τοῦ 1974 καὶ αἱ ἐν συνεχείᾳ ὡς καὶ ἡ παρούσα εὗρον τὰς σχέσεις αὐτὰς ὡς «μὰν ἐξ οὐρανοῦ».

Ἐκμεταλλεύονται τὰς σχέσεις αὐτὰς εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων τῆς Βορείου Ἡπείρου, χωρὶς ποτὲ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ μάθῃ πού καὶ πῶς στήριζονται αἱ σχέσεις αὐταὶ καὶ πού εὐρίσκεται τὸ Βορειοηπειρωτικὸν θέμα ἔστω καὶ ὡς θέμα μειονότητας.

Αἱ σχέσεις εἶναι μονόπλευροι. Διότι, ἐνῶ οἱ Ἀλβανοὶ διπλωμάται ἀλυνίζουν ὁλοκληρῶν τὴν Ἑλλάδα μόνοι, οἱ Ἕλληνες διπλωμάται παρακολουθοῦνται κατὰ θῆμα ἀπὸ ἀνθρώπους το ὑκόμματος εἰς τὴν Ἀλβανίαν.

Θὰ ἦτο πολὺ ὠραῖον, καὶ δικαίον συγχρόνως, ἀν αἱ σχέσεις αὐταὶ ἦσαν ἀμοιβαίως ἐλκρινεῖς, βασιζόμεναι εἰς μίαν γεπονηκὴν φιλίαν, ὅπως εἶναι αἱ σχέσεις μετὰ τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ Βουλγαρίας.

Ὁ ἄλβανικὸς λαὸς, ὡς λαὸς, εἶναι φιλικός, ἀλλὰ τὸ ὁλοκληρωτικὸν καθεστὼς πού κυβερνᾷ τὴν χώραν, εἶναι κάτι ἄλλο.

Οἱ κύριοι βουλευτὰ τοῦ ΠΑ. ΣΟ.Κ, ἀκόμη ἐζήτησαν πληροφορίας καὶ διεμαρτυρήσαν διὰ τὴν κατάρτησιν τῆς δημοκρατίας εἰς τὴν Τουρκίαν. Ἐδῶ γεννᾶται ἓνα ἐρώτημα:

Πῶς ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν Τουρκίαν καὶ τὸν λαὸν τῆς, καὶ ὄχι διὰ τὸ ὁλοκληρωτικὸν καθεστὼς τῆς Ἀλβανίας καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βορείου Ἡπείρου; Μήπως διότι τὸ μὲν καθεστὼς τῆς Τουρκίας εἶναι στρατιωτικόν, καὶ τῆς Ἀλβανίας εἶναι λενινιστικόν - μαοϊκόν; Ποία ἡ διαφορά;

Ἡ εἰκὼν τῶν σχέσεων πού ἔδωκε ὁ ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Ρέντης εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἐγὼ νομίζω, ἀπέχει πολὺ τῆς πραγματικότητος.

Καὶ ἐγώ, ὅπως καὶ πολλοὶ ἄλλοι, θέλω νὰ ἀρθῇ τὸ ἐμπόλεμον μετὰ τῶν δύο χωρῶν.

Ἀλλὰ πῶς καὶ ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις;

Διὰ νὰ ἀρθῇ τὸ ἐμπόλεμον μετὰ τῆς Ἑλλάδος - Ἀλβανίας καὶ νὰ γίνουν αἱ σχέσεις τῶν δύο χωρῶν πραγματικὰ φιλικαὶ, τὸ ἐντελὲς ἐλάχιστον πού μπορεῖ νὰ γίνῃ εἶναι: 1) Νὰ ἀναγνωρισθῶν τὰ διὰ διεθνῶν συνθηκῶν κατοχυρωμένα δικαιώματα τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Βορείου Ἡπείρου. 2) Νὰ ἀνοιχθῶν οἱ συνοριακοὶ κόμβοι Φιλιατῶν, Κακαβιάς, Ἀγίων Σαράντα, Κρυσταλλοπηγῆς καὶ ἄλλοι, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἐλευθέρη ἐπικοινωνία τῶν δύο λαῶν ὅπως γίνεται μετὰ τὰς ἄλλας γειτονικάς χώρας.

Ὑπάρχουν χιλιάδες οἰκογενειῶν μετὰ τὰ μέλη των διεσπαρμένα εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ χωρισμένα ἀπὸ τὰς ἐκεῖ οἰκογενείας των πού θέλουν νὰ τὰς ἐπισκεφθοῦν. Ὑπάρχουν ἀνθρώποι πού μετρησάσταν καὶ ἀφῆσαν ἐκεῖ γονεῖς, γυναῖκας καὶ παιδιὰ καὶ ὄχι μόνον δὲν τοὺς ἐπιτρέπεται νὰ τοὺς ἐπισκεφθοῦν, ἀλλὰ οὐτε νὰ τοὺς βοηθήσουν ἠθικῶς καὶ οικονομικῶς. Καὶ αὐτὸ γίνεται ἀπὸ τοῦ 1939.

Ὑπάρχουν χιλιάδες αἰτήσεις εἰς τὰς ἄλβανικὰς πρεσβεῖας Παρισίων, Ρώμης καὶ Ἀθηνῶν δι' ἐγκρίσιν ἐπισκέψεων συγγενῶν. Ἐξ αὐτῶν ὀλιγώτερον τοῦ 10% ἐγκρίνονται καὶ μόνον ἐκείνων πού πιστεύουν εἰς τὸν λενινισμόν - μαοισμόν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ περιουσιακά, εἶναι ἀκανθῶδες κεφάλαιον

εἰς τὸ ὁποῖον δὲν ἔχω τὰς δυνατότητας νὰ ἐπεκταθῶ.

Διὰ νὰ ἀρθῇ τὸ ἐμπόλεμον καὶ νὰ σταματήσῃ τὸ δῆμιον τῆς καταστάσεως πού ὑπάρχει μετὰ τῆς Ἑλλάδος - Ἀλβανίας, νομίζω ὅτι τὸ ἐντελὲς ἐλάχιστον πού πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις καὶ τὸ ἑλληνικὸν κοινοβούλιον εἶναι τὰ ἀνωτέρω. Ὀλιγώτερον αὐτῶν, οὐτε κυβερνησις, οὐτε κοινοβούλιον ἔχει δικαίωμα νὰ πράξῃ, διότι θὰ εἶναι ἀνεμπόλησις δικαιωμάτων ἐκατοντάδων χιλιάδων Ἑλλήνων πού θεωροῦν τὴν Ἑλλάδα ὡς μητέρα.

Αὐτὰ διὰ τοὺς κυρίους Πεπονῆ, Γιώταν καὶ Περδικούρη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΣΣΙΟΣ

Βορειοηπειρωτῆς

Νικητὰ 22 - Χαλόνδρο

(17 Μαρτίου 1981)

«Εβτία»

(17 Μαρτίου 1981)

ΕΠΟΝΕΙΔΙΣΤΟΣ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ συζήτησις εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τῶν Ἑλληνο - Ἀλβανικῶν σχέσεων, τῆς 2ας τρέχοντος, μὲ ἀφῆσαν ἀναυδον. Καὶ οἱ μὲν βουλευτὰ τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., ἴσως ἐκ σκοπιμότητος, ἡγήσαντο τὸ Βορειοηπειρωτικὸν θέμα. Βεβαίως, ὅμως, ἡ ἀπάντησις τοῦ ὑφυπουργοῦ Ἐξωτερικῶν, κ. Ρέντη, ἦτο κάτι τὸ ἀνεπίτρεπτον, ἀν ὄχι καὶ ἀπίστευτον. Ἄγνοε, ἀρὰ γε, ὁ κ. ὑφυπουργός, τὸ θέμα: Ἐάν ναι, τότε δε ἐρωτήσῃ τοὺς συνεργάτας του εἰς τὸ ὑπουργεῖον, νὰ τοῦ δείξουν τὸ στυτῆρι ὅπου εὐρίσκεται εἰς ὀγκῶδες φάκελλος μετὰ τίτλον «Βορειοηπειρωτικὸν ζήτημα». Πῶς ἐγεννήθη, πῶς ἐἐλίχθη, καὶ διατὶ ἀκόμη ἐκκρεμεῖ.

Θὰ μάθῃ, τότε, ὅτι ὑπόδουλοι Ἕλληνες ἦσαν ἐκεῖνοι πού ἐδέχθησαν τὸν Ἑλληνικὸν στρα-

τὸν ὡς ἀπελευθερωτὴν τὸ 1913, Ἕλληνες ἦσαν οἱ Αὐτονομισταὶ πού ἠγάγασαν τὰς Μεγάλας Δυνάμεις νὰ υπογράψουν τὸ Πρωτόκολλον τῆς Κερκύρας, Ἕλληνες ἦσαν ἐκεῖνοι πού ἐδέχθησαν τοὺς ἥρωας τοῦ 1940 - 41 ὡς ἀπελευθερωτὰς διὰ τρίτην φοράν. Καὶ Ἕλληνες θὰ μείνουν ἀνεξαρτήτως τῶν πολιτικῶν σκοπιμότητων καὶ ψηφοθηριῶν ὠρισμένων πολιτικῶν ἀνδρῶν, μέχρις ὅτου ἡ Μητέρα Ἑλλάς συνειδητοποιήσῃ, ὅτι χωρὶς ἀνεὺ ἱδανικῶν καὶ ἐθνικῶν ὁραματισμῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐπιζήσουν χωρὶς δὲ με ἱδανικά, δὲν ἀπεμπολοῦν ἐθνικὰς παρακαταθήκας.

—Μάλιστα, κύριε Ὑφυπουργέ Ἕλληνες καὶ ὄχι... Ἕλληνοφῶνοι Ἀλβανοί!

Μετὰ τιμῆς,
ΧΡ. ΜΠΑΣΣΙΟΣ
«Ἑλληνοφῶνος»
Βορειοηπειρωτῆς

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙ ΤΗΣ Κ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ἑτήσια σύσκεψη γιὰ τὴν προώθησιν τοῦ Β)ηπειρωτικοῦ

Πραγματοποιήθηκε ἡ ἐτήσια σύσκεψη γιὰ τὴν προώθησιν τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ εἰς Νέαν Ὑόρκην.

Τὴν 9ην Φεβρουαρίου 1981 ἐπρωγατοποιήθη σύσκεψη εἰς τὸ Ἡπειρωτικὸ Σπίτι τῆς Ἀστορίας τῆς Νέας Ὑόρκης.

Εἰς τὴν σύσκεψη ἔλαβαν μέρος ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος κ. Ἰωάννης Τσαμπέρης, ἐκπροσωπῶν τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος (Κ.Ε.Β.Α.), ὁ Πρόεδρος τῆς Πανηπειρωτικῆς Ὀμοσπονδίας Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ κ. Μενέλαος Τζέλιος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συλλόγου «Αναγέ-

νησις» τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Φώτιος Γκαλίτης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Συλλόγου «Πύρρος» τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Πέτρος Πετρίδης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συλλόγου «Σουλῆτισσαι» τῆς Νέας Ὑόρκης Δις Φανὴ Νικόλσον καὶ τὰ Ἡπειρωτικὰ στελέχη τῶν Πολιτειῶν Νέας Ὑόρκης καὶ Νέας Ὑερσέης κ.κ. Ἰλίας Μπέτζιος, Ἰωάννης Παπαδόπουλος, Ἀθανάσιος Γκαλίτης, Ν. Διαμαντοῦκος, Α. Κολιός, Β. Πανταζῆς, Α. Μπερούκας, Γ. Λιάλης, Δ. Βάσσος, Ε. Παπῆας, Μ. Καρακύρος, Δ. Μικέλης, Χ. Οἰκονόμου, Ε. Κίρης, Κ. Γκαλίτης, Π. Μπέτζιος, Β. Σίγκας καὶ Η. Εὐαγγέλου.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ τῆς συσκέψεως ἦταν ἡ προώθησις τοῦ Βορειοηπειρωτικοῦ Θεμάτων, ἡ ἐνθάρμυνσις τῶν ἐνεργειῶν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ ἡ καθιέρωσις ἐτήσιας ἐνημέρωσης μετὰ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Βορειοηπειρωτικοῦ Ἀγῶνος (Κ.Ε.Β.Α.) καὶ Πανηπειρωτικῆς Ὀμοσπονδίας Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ (Π.Ο.Α.Κ.).

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κ.Ε.Β.Α. κ. Ἰωάννης Τσαμπέρης ἐνημέρωσε τὰ στελέχη τοῦ Ἡπειρωτισμοῦ Ἀμερικῆς, γιὰ τὴν πορεία τοῦ θεματὸς μας καὶ ταυτοχρόνως ἐνημερώθη πλήρως γιὰ τίς ἐνεργείας τῆς Π.Ο.Α.Κ. καὶ ἀντελήφθη ἀπόλυτη ἐνθάρμυνσις τοῦ Ἀγῶνος.

Ἡ σύσκεψη θὰ ἐπαναλαμβάνεται τοῦλάχιστον μιά φορά τὸ χρόνο.

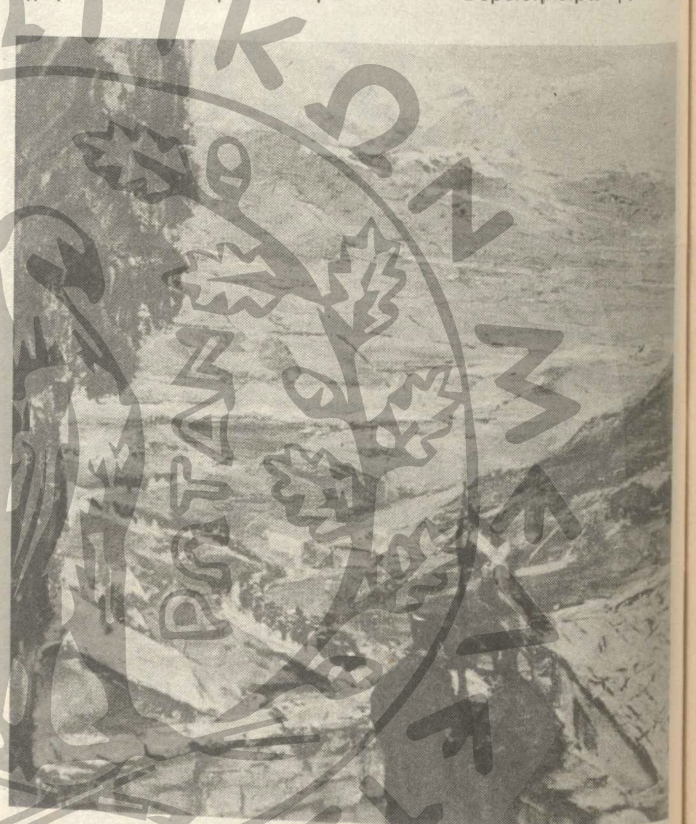
ἘΞ ἈΛΛΟΥ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κ.Ε.Β.Α. κ. Ἰωάννης Τσαμπέρης προσεκληθὴ καὶ παρακολούθησε συνεδρίασιν τοῦ Ἡπειρωτικοῦ Συλλόγου Οὐάσιγκτον ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Π. Μήτη.

Εἰς τὴν σύσκεψιν παρευρέθησαν οἱ κ.κ. Γ. Ἀγγελῆς, Π. Σίλης, Σ. Καλεβιᾶς, Κ. Κ. Καλεβιᾶς, ὁ κ. Α. Κοτσόγλου, κ. Δ. Ζῶης, Φ. Κότσενος, ἡ κα Ε. Κότσενος, ἡ Δις Κ. Τουρίδου καὶ οἱ κ.κ. Δ. Κασιφῆς καὶ Ν. Μισέρος.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
«Χαῖρε, Κεχαριτωμένη» ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.
(Διὰ χειρὸς Φωτίου Κόντογλου καὶ Κ. Γεωργακοπούλου).

Ἡ εἰσοδος τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ εἰς Ἀθηνάς (ἀρχαῖο φωτογραφικόν).
Πίναξ Οὐμβ. Ἀργυροῦ (Μουσεῖον Στρατ. Σχ. Ἐυελπίδων).